

WIJKJURYRAPPORT ANTWERPEN 2024

In juni 2023 startte ik als Wijkbuddy in Antwerpen: ik mocht met tien mensen, die samen de Wijkjury vormden, voor een jaar maandelijks naar het theater gaan. Spannend! Nadat de groep was samengesteld mocht ik het programma cureren. Ik kreeg aanbevelingen van de deelnemende huizen en op basis daarvan koos ik de theaterstukken. Ik koos voor een afwisseling tussen klassiek theater, danstheater en liet ook ruimte voor meer experimentele stukken. Een mooie mix die de Wijkjury kon bekoren. Tijdens het traject bleek de uitdrukking *‘over geuren en kleuren valt niet te twisten’* waar. Elke Wijkjury had een uitgesproken mening over elk stuk. Dit gaf ons materiaal om de nagesprekken levendig te houden en zorgde voor interessante interacties.

— Noémie Ntoto, WijkBuddy Antwerpen

Framed — hetpaleis/ Karolien Verlinden

Framed is een voorstelling die zich vooral richt op de jeugd, maar dat nam niet weg van relevantie. Een luchtig stuk dat de kwetsbaarheid van de spelers centraal zet. Het thema was erg herkenbaar, gezien de meeste mensen worstelen soms met twijfels over hun lichaam. Een mooie verhaallijn met een mooie boodschap!

We gaan deur! — Trappelend Talent, Nyira Hens & Bruno Vanden Broecke

Hoewel de kwaliteit van het acteren niet te betwisten valt, viel dit stuk niet echt in de smaak bij de Wijkjury. Te lang, saai en ouderwets. Een deurenkomedie en een klassieker, maar het stuk zelf ontbrak aan een boodschap. Dikke pluim voor de acteurs die het stuk droegen met hun acteerskills. Ook het indrukwekkende decor verdient haar complimenten.

NU BEN IK MEDEA — KHADIJA EL KHARRAZ ALAMI

Een intiem, autobiografisch stuk waar de maker de link tussen haar leven en Griekse mythologie legt. De link met Griekse mythologie verwaterde soms omdat de WijkJury geen grote voorkennis had van de mythes. Daarom was het vaak moeilijk te volgen. De interactie met het publiek viel niet bij iedereen in de smaak.

The Dowry — TTAMO (Tamara Mamulashvili) en TAMILA (Tengo Eminashvili)

Een Work in Progress, maar misschien nog te vroeg in het proces om te showcasen aan het publiek. Geen ondertiteling, de kwaliteit van de set liet te wensen over. Dit stuk liet de Wijkjury in de war achter.

Mud Mother — MAISIE WOODFORD

Een werk dat de toeschouwer de vrijheid gaf om zijn eigen interpretatie te vormen. Voor veel juryleden was dit te vrijblijvend; als de toeschouwer zelf de betekenis moet invullen, wat is dan het nut van een stuk maken over een bepaald thema? Een productie die misschien een mooie boodschap had, maar die te abstract werd gepresenteerd.

What Ever Happened to Mr. Pete — HET ZUIDELIJK TONEEL

Een stuk dat slaagde in haar intentie: de kijker achterlaten met een verwilderd gevoel. Na de voorstelling stelde iedereen zich de vraag: 'Wat is er eigenlijk gebeurd?' Het stuk had David Lynch-achtige invloeden. Een mooie set en kostuums.

Doesdicon & Chaignaud — TÂNIA CARVALHO / FRANÇOIS CHAIGNAUD / DANÇANDO COM A DIFERENÇA

Een krachtig eerste bedrijf. Het tweede deel bood eveneens fraaie beelden en werd gedragen door indrukwekkende acteurs. Overduidelijk werd er een spiegel voorgehouden aan de maatschappij. Een delicate balans tussen het bieden van kansen en het vervallen in een freakshow.

[Hier ben ik](#) — Manu Moreau / Martha!tentatief

Antwerps talent. Een biografisch stuk waar pijn en humor naast elkaar worden geplaatst. Muzikale begeleiding was met momenten te luid maar de intentie paste wel goed bij de bedoeling van het stuk. Of het verhaal sterk genoeg was, blijft een discussiepunt.

[Songs for no one](#) — Nastaran Razawi Khorasani

Heel emotioneel stuk. Nastaran nam het publiek mee door muziek, storytelling en performance. Ook de set was heel origineel. Je merkt dat dit een stuk is dat heel intentioneel is bedacht met integriteit naar de kinderen en hun families. Heel ontroerend en sterk gebracht.

[Liefde is van hout](#) — Bruno Vanden Broecke, Bart Voet en Esmé Bos

Een heel intiem en emotioneel stuk. Het ritme van dit theaterstuk zat net goed. Niet te snel, niet te traag waardoor iedereen kon volgen. Het universele thema liefde en rouwen raakte de Wijkjury. De muzikale inbreng bracht het geheel mooi in balans, wat echt een pluspunt was. De Jury hing aan de lippen van Bruno die gekend staat als geweldige acteur.